

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/130/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1720201037
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1720201037.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej, v právnej veci žalobkyne: B. D. W. Š. O. W. D. F. K. Á. , E. B. XX.X.XXXX, J. I. A. Z. I., I. Č.. XXX, zastúpená spoločnosťou RV IURIS Advokátska kancelária s.r.o., Bratislava, Osvetová č. 24, IČO: 53 540 476, za ktorú koná JUDr. Rastislav Vranec, proti žalovanému: Z. G. X. W. I. F. K. S. D. Ý. , E. B. XX.X.XXXX, J. I. A. Z. I., I. Č.. XXX, zastúpený JUDr. Renátou Barbušovou, advokátkou v Bratislave, Štúrova č. 13, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, s príslušenstvom, o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 3. novembra 2021, č.k. 62 C 71/2020-92, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 3. novembra 2021, č.k.
C 71/2020-92, p o t v r d z u j e .

62

odôvodnenie:

1. V predmetnom súdnom konaní sa žalobkyňa domáha určenia, že žalovaný nie je výlučným vlastníkom nehnuteľností vedených pre okres Senec, Obec a katastrálne územie Most pri Bratislave v LV č. XX ako parcely registra „C“ č. XXX/XX-záhrady vo výmere 539 m², č. XXX/XX-zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 102 m², č. XXX/XX-zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 254 m², rodinný dom súpisné č. XXX stojaci na parcele č. XXX/XX.

2.1. Napadnutým uznesením (zo dňa 3.11.2021, č.k. 62 C 71/2020-92) súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa konaní, ktoré by mali priamo alebo nepriamo za následok odpojenie žalobkyne od akýchkoľvek médií súvisiacich s bývaním a pripojením k daným nehnuteľnostiam, najmä odberného miesta elektriny (ZSD), vody (BVS, a.s.) a internetu (Slovak Telekom, a.s.), ktoré sú nevyhnutné na bývanie a bytie žalobkyne a jej rodiny na nehnuteľnostiach; nakladať s danými nehnuteľnosťami vrátane ich prevodu, zaťaženia v prospech inej osoby, zriadenia akéhokoľvek práva zodpovedajúceho vecnému bremenu alebo akéhokoľvek zaťaženia týchto nehnuteľností do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

2.2. Právne súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d/, § 326 ods. 1, ods. 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá, § 329 ods. 2 C.s.p.

2.3. Vychádzal zo zákonnej zásady, že základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavu z ohrozenia exekúcie. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre

rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa, ale je potrebné tieto tvrdenia spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti, keďže pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. Súd mal za to, že v predmetnej veci (žalobkyňa sa domáha určenia, že žalovaný nie je výlučným vlastníkom daných nehnuteľností) nemožno dosiahnuť účel sledovaný neodkladným opatrením prostredníctvom inštitútu zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko predmetom sporu nie je žiadna peňažná pohľadávka žalobkyne, ktorej uspokojenie (úspešnú exekúciu) možno zabezpečiť zriadením záložného práva na nehnuteľnostiach žalovaného.

2.4. Z LV č. XX pre okres Senec, Obec a katastrálne územie A. pri I., nepochybne vyplýva, že žalovaný je výlučným vlastníkom tam uvádzaných nehnuteľností, žalobkyňa, spochybňujúca jeho vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, osvedčila existenciu svojho nároku (uplatneného práva), ktorého sa v konaní domáha určovacou žalobou. Vzhľadom na uvedené, keď žalobkyňa deklarovala obavu, že žalovaný by mohol s nehnuteľnosťami nakladať, t.j. scudziť ich alebo zaťažiť právom tretej osoby, a tým sa zbaviť svojho procesného postavenia žalovaného, súd posudzoval potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami a dospel k záveru, že obava žalobkyne v tomto smere nie je ničím osvedčená. Žiadosť žalovaného, ktorou dňa 12.7.2021 požiadal spoločnosť Západoslovenská distribučná, a.s., o odpojenie odberu elektrickej energie na mieste, kde sa nachádzajú predmet sporu tvoriace nehnuteľnosti, v dôsledku čoho spoločnosť Západoslovenská distribučná, a. s., odstúpila od zmluvy uzatvorenej so žalobkyňou a odpojila odberné miesto od distribučnej sústavy, nijako neosvedčuje dôvodnosť žalobkyňou prezentovanej obavy z nakladania s nehnuteľnosťami žalovaným, resp. obavu z ich prevodu alebo zaťaženia právom tretej osoby. Žalobkyňa nepredložila žiadnu listinu, ktorá by nasvedčovala zámeru žalovaného dotknuté nehnuteľnosti scudziť alebo zaťažiť iným vecným právom. Odhliadnuc od nesplnenia osvedčovacej povinnosti žalobkyne súd dôvodil, že v LV č. XX pre okres Senec, Obec a katastrálne územie A. pri I., je vyznačená poznámka P-107/2020 o podaní dovolania zo dňa 31.1.2020 na Najvyšší súd Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave (č.k. 16 Co 210/2018-588) s tým, že súdne konanie vedené pod sp.zn. 9 C 128/2009 sa týka rodinného domu súpisné č. XXX postavený na parcele č. XXX/XX, a parciel č. XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX (predmetné nehnuteľnosti). Na liste vlastníctva vyznačená poznámka o prebiehajúcom súdnom konaní signalizuje právnu závadu týkajúcu sa dotknutých nehnuteľností, a teda slúži ako ochrana, resp. prevencia, pred potenciálnym nakladaním s nehnuteľnosťami, čím eliminuje hrozbu z možného prevodu nehnuteľností na tretiu osobu.

2.5. Vo vzťahu k navrhovanej povinnosti žalovaného zdržať sa konania majúceho za následok odpojenie žalobkyne od akýchkoľvek médií - najmä elektriny, vody a internetu, ktoré súvisia s bývaním v žalobe špecifikovaných nehnuteľnostiach, súd považoval návrh na nariadenie neodkladného opatrenia za vecne nedôvodný, nakoľko odpojenie žalobkyne ako legitímnej odberateľky od elektrickej energie nijako neohrozuje žalobkyňou v konaní uplatnené právo, t.j. nárok na určenie neexistencie vlastníckeho práva žalovaného k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa na inkriminovanom odbernom mieste, a preto neexistuje potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán. Nie je daný ani základný predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení, a to existencia nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná právna ochrana, nakoľko predmetom sporu nie je právo žalobkyne vyplývajúce zo zmluvy o pripojení do distribučnej sústavy, a teda odpojenie žalobkyne od elektrickej energie nemá žiadnu vecnú súvislosť s predmetom sporu vo veci samej, a preto nie je spôsobilé ohroziť/porušiť právo žalobkyne na účinnú súdnu ochranu, ktorej sa na základe určovacej žaloby domáha. Z uvedeného dôvodu nie je opodstatnené a žiaduce bezodkladne upraviť pomery strán uložením povinnosti žalovanému tak, aby sa zdržal konania majúceho priamo alebo nepriamo za následok odpojenie žalobkyne od odberného miesta elektriny (ZSD) a už vôbec nie je dôvod vyhovieť návrhu v časti týkajúcej sa iných energií, keď k odpojeniu vody a internetu žalovaný doposiaľ žiadne administratívno-právne kroky nepodnikol, resp. žalobkyňa jeho proaktívne konanie v tomto smere nijako (výzvou alebo iným upovedomením z Bratislavskej vodárenskej spoločnosti, a.s., alebo spoločnosti Slovak Telekom, a.s.) neosvedčila.

2.6. Súd uzavrel, že žalobkyňa neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov ňou navrhovaným spôsobom.

3. Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie žalobkyňa dôvodiac ustanovením § 365 ods. 1 písm. e/, f/, g/, h/ C.s.p. (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym

skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Nerozumie odôvodneniu v časti, kde súd spochybňuje hodnovernosť a pravdivosť ňou uvedených skutočností a dôkazov. Súd nepochopil závažnosť situácie, ktorú je potrebné riešiť jedine navrhovaným neodkladným opatrením, existuje potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Preukázala listinou zo ZSE, že žalovaný zasahuje do jej práv i napriek tomu, že je vedený ako výlučný vlastník daných nehnuteľností. Nielen ZSE, ale aj polícia ju iniciovala k podaniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. V konaní žalovaného vidí zámer poškodiť ju a jej rodinu. Sama spochybňuje výlučné vlastníctvo žalovaného k daným nehnuteľnostiam, napokon tieto ani žalovaný neužíva, býva v Bratislave. Nehnuteľnosti obýva niekoľko rodín: jej matka, jej dcéra s manželom a maloletými deťmi, sama s manželom a ďalšiu nehnuteľnosť postavenú na pozemku susediaceho s rodinným domom obýva jej druhá dcéra s manželom a maloletými deťmi. Vlastník nehnuteľnosti zámerne odpojil od elektrickej energie len tú časť nehnuteľnosti, v ktorej býva sama so svojou rodinou. Od ZSE, a.s., neobdržala návrh zmluvy na pripojenie k odbernému miestu a predpokladá, že žalovaný spôsobil, aby sa o tejto zásielke nedozvedela. Má obavu, že žalovaný by mohol s nehnuteľnosťami nakladať, t.j. scudzovať ich alebo zaťažiť právom tretej osoby a tým sa zbaviť svojho procesného postavenia žalovaného. Súd nepochopil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi zmluvnými stranami. Zdôraznila, že primárnou ochranou bolo nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by bola uložená žalovanému povinnosť zdržať sa konaní ohľadne odpojenia od jednotlivých médií. Až následne žiadala súd riešiť otázku ochrany pred scudzením nehnuteľností zo strany žalovaného, lebo sa to priamo dotýka tohto konania o určení a preukázaní vlastníckeho práva žalovaného k nehnuteľnostiam, kde podľa jej názoru došlo k účelovému prevedeniu vlastníckeho práva z jej matky na žalovaného. Tomuto konaniu predchádzalo konanie o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Nesúhlasila so súdom prvej inštancie, že ochrana pred scudzením nehnuteľností je chránená vyznačenými poznámkami v liste vlastníctva; zdôraznila nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 175/2017, č.k. II. ÚS 866/2014-42, sp.zn. I. ÚS 191/2019. Súdu prvej inštancie navrhla napadnuté uznesenie zrušiť a rozhodnúť v súlade s § 376 C.s.p. V prípade ak tak nerozhodne, navrhla odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť; ak odvolací súd dospeje k záveru, že napadnuté uznesenie nemožno zmeniť, navrhla ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov konania spojených s konaním o neodkladnom opatrení. Odvolanie považuje za chaotické, keď právny zástupca opisuje celé pasáže, ktoré už uvádzal v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bez bližšieho uvedenia odvolacích dôvodov, v čom sa s argumentáciou súdu nestotožňuje, opisuje celé pasáže z odôvodnenia napadnutého uznesenia bez zjavnej logiky, čo tým chcel povedať a v závere odvolania uvádza rôznu judikatúru súdov, ktorú síce nespochybňuje (žalovaný), ktorá je ale bez zjavnej súvislosti s predmetným neodkladným opatrením a rozhodnutím súdu; naopak má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v súlade s touto judikovanou praxou. Žalobkyňa v odvolaní nikde bližšie neuvádza, aké údajné navrhnuté dôkazy súd nevykonal, v čom súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a v čom žalobkyňa vidí nesprávne právne posúdenie veci. Súd správne postupoval, keď posudzoval z pohľadu predmetu samotného súdneho sporu, ktorým je určenie, že žalovaný nie je vlastníkom nehnuteľností, či navrhované neodkladné opatrenie nariadené v takomto konaní zabezpečí bezodkladnú úpravu pomerov medzi stranami sporu z pohľadu budúcej ochrany práva, ktorého sa meritórne žalobkyňa domáha a či skutočnosti, ktoré žalobkyňa tvrdí v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a ktorými sa snaží osvedčiť svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, sú takého charakteru, že odôvodňujú jeho nariadenie. Súd prvej inštancie tieto otázky správne vyhodnotil a odôvodnil v bodoch 11. až 15. odôvodnenia uznesenia. Zdôraznil, že je výlučný vlastník daných nehnuteľností. Je to práve žalobkyňa, ktorá zasahuje do jeho práv a nerešpektuje rozhodnutia súdov [rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 16.7.2018, č.k. 9 C 128/2009-498 (o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k daným nehnuteľnostiam), ktorý bol v celom rozsahu potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.9.2019, č.k. 16 Co 210/2018-588; rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10.12.2019 a vykonateľnosť dňa 14.12.2019], zámerne v snahe, aby sa nemusela z domu vystaňovať, vyvolala ďalší súdny spor (v predmetnej právnej veci). Proti uvedeným rozsudkom žalobkyňa podala dovolanie, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 25.11.2021, sp.zn. 6 Cdo 229/2020, odmietol. Je jediný, kto sa o matku stará, sama matka sa dobrovoľne a slobodne rozhodla, že nehnuteľnosti prevedie na neho.

Tým viac, keď dvakrát bola nútená čeliť žalobám zo strany svojej dcéry - žalobkyne v tomto konaní, ktorými sa snažila v priebehu 14-ročného konania (o.i. vinou obštrukcií zo strany žalobkyne) o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam pozbaviť ju spôsobilosti na právne úkony a urobiť z nej nesvojprávnu osobu a zároveň sa snažila, aby ona ako dcéra bola ustanovená matke za opatrovníka. Tieto pokusy však žalobkyni nevyšli. Podanie žaloby o určenie, že nie je výlučným vlastníkom označených nehnuteľností, vníma ako zásah do jeho vlastníckych práv a opätovný pokus žalobkyne vyvolávať súdne spory v snahe vyhnúť sa vystaňovaniu z nehnuteľností, ktoré žalobkyňa bez vedomia ostatných spoluvlastníkov navyše zaťažila ťarchami - exekučnými záložnými právami a neoprávneným bývaním svojich dospelých detí s rodinami. K otázke bývania žalobkyne v nehnuteľnostiach s jej dospelými deťmi a ich rodinami (10 osôb) dôvodil, že jej deti nepoživajú právnu ochranu bývania v nehnuteľnosti cez prizmu svojich rodičov, s touto otázkou sa súdy obidvoch stupňov podrobne zaoberali a vysporiadali už v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ako aj s otázkou účelnejšieho využitia vecí. Tieto otázky, na ktoré žalobkyňa poukazuje aj v tomto konaní (o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia), veľakrát žalobkyňa namietala aj v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, s ktorou obranou neuspela a súdy sa s tým riadne vysporiadali. O.i. súdy poukázali aj na násilné správanie sa B. D. ako podielovej spoluvlastníčky voči ostatným spoluvlastníkom (účastníkom napádanej kúpnej zmluvy), ktoré otázky tiež podrobne súdy odôvodnili a boli jedným z kritérií pri rozhodovaní súdu o tom, že nehnuteľnosti prikázali do výlučného vlastníctva A. D.. Pod násilím spoluvlastníka sa rozumie nielen fyzické, ale aj psychické násilie vyvíjané na spoluvlastníka. V danom prípade sa tak stávalo cestou a snahou žalobkyne pozbaviť matku svojprávnosti a navrhovala sa sama za jej opatrovníčku. Súdy sa vysporiadali tiež s otázkou, aj cez prizmu ochrany rodiny, súkromia a domova, prečo nemožno žitie celej rodiny žalobkyne zohľadniť v jej prospech. Zdôvodňovať naliehavosť nariadenia neodkladného opatrenia v predmetnej veci aj takými skutočnosťami teda neobstojí. Súd vecne a právne správne odôvodnil, prečo zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v zdržaní sa konania žalovaného smerujúceho k odpojeniu od akýchkoľvek médií súvisiacich s bývaním a pripojením k nehnuteľnostiam, k zdržaniu sa nakladania s nehnuteľnosťami. Žalobkyňa od elektrickej energie neodpojil on, ale Západoslovenská distribučná, a.s., ako zmluvný partner žalobkyne zo zmluvy o dodávke elektrickej energie z dôvodu, že Západoslovenská distribučná, a.s., odstúpila od tejto zmluvy, pretože žalobkyňa nespĺnila podmienky uzatvorenej zmluvy. Takéto chovanie ovplyvniť nemôže, keď nie je ani zmluvným partnerom v dodávke elektrickej energie. Okrem toho v čase vydania neodkladného opatrenia už k odpojeniu od elektriny došlo a toto odpojenie vykonal zmluvný partner žalobkyne na základe odstúpenia od zmluvy. Odpojenie žalobkyne od elektrickej energie ničím neosvedčuje skutočnosť, že by mal (žalovaný) zámer nehnuteľnosti scudziti. Zdôraznil, že bezplatne v prospech svojej matky zriadil vecné bremeno v daných nehnuteľnostiach spočívajúce v práve bývania v nich a ich užívania. Skutočnosť svedčiace pre nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúce v zdržaní sa konania smerujúceho k odpojeniu od vody a internetu žalobkyňa nijako neosvedčila; aj tu platí, že nie je zmluvným partnerom pri dodávke vody, internetu a sám nemôže žalobkyňa od týchto médií odpojiť. Je právne irelevantné, že žalobkyňa odpojenie signalizovala OO PZ v Miloslavove, aj to, že na základe uzatvorenej zmluvy so ZSD riadne platila za elektrinu, ktorú odoberala a spotrebovávala, tiež to, či vlastníkom nehnuteľnosti vo svojej nehnuteľnosti býva alebo nie. V závere vyjadrenia uvádzal, že súd by mal mať aspoň v základných rysoch osvedčené, či je nárok žalobkyne vo veci samej, ktorý chce zabezpečiť neodkladným opatrením, vôbec daný. Na negatívnom určení (že nie je vlastníkom označených nehnuteľností) žalobkyňa nemôže mať naliehavý právny záujem, pretože ak by súd vyslovil, že žalovaný nie je vlastníkom nehnuteľností, zostala by otvorená otázka, kto týmto vlastníkom je; na právnom postavení žalobkyne by sa tak nič nezmenilo.

5. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zotrvala na odvolacích dôvodoch a odvolacom návrhu. Právna zástupkyňa žalovaného postupuje rovnako. Viac ju zaujíma akou formou a spôsobom postupuje a upravuje dokument jej právny zástupca ako samotná vecná stránka konania, neustále používa rétoriku krivého obviňovania jej a jej rodiny bez dôkazov, čo vníma ako rozpor s ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka, resp. aj v trestnoprávnej rovine. Nesúhlasí s vyjadrením žalovaného v celom rozsahu. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nepodala samoučelne, považuje ho za jediný spôsob, ako zabrániť žalovanému, ako výlučnému vlastníkovi nehnuteľností, konať v rozpore s jej oprávnenými právami a záujmami. Právo vlastníka nehnuteľností nie je bezbrehé a je povinný dodržiavať určité zásady a povinnosti. Žalovaný nepreukázal, že sama zasahuje do jeho práv. Napriek rozhodnutiam vo veci vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp.zn. 9 C 128/2009, na Krajskom súde v Bratislave vo veci vedenej pod sp.zn. 16 Co 210/2018, na Najvyššom súde

Slovenskej republiky pod sp.zn. 6 Cdo 229/2020, vydanými v jej neprospech, bola poškodená a trvá na tom, že všetky sudy nedostatočne posúdili skutkový stav a nevyhodnotili, resp. sa vôbec nezaoberali ňou predloženými dôkazmi. Zopakovala, že nehnuteľnosti užíva od svojho detstva, neskôr so svojou rodinou so súhlasom A. D. a žalovaného, ako aj jej nebohého otca. Žalobu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva podala A. D. a žalovaný účelovo, zbytočne, aby sa jej a jej rodiny zbavili. Vzájomné vzťahy medzi ňou a A. D. bolo možné riešiť vo vzťahu k nehnuteľnostiam prípadným darovaním časti nehnuteľností A. D., súčasne so zriadením vecného bremena v prospech A. D. spočívajúce v práve doživotného užívania. Bola pripravená vyplatiť žalovaného za jeho spoluvlastnícky podiel, aby sa sama následne stala výlučnou vlastníčkou nehnuteľností. A. D. naopak účelovo predala nehnuteľnosti žalovanému. Nie je pravda, že účelovo podala žalobu v tejto veci, len sa bráni nepravosti. Má za to, že k predaju nehnuteľností A. D. žalovanému nedošlo dobrovoľne, resp. „z jej hlavy“. Kúpnu zmluvu považuje za fiktívny úkon. Žalovaný nehnuteľnosť neobýva, nezdržiava sa v nej, do nehnuteľnosti nechodí, o matku sa nestará. A. D. mala dlhodobo problémy s nadmerným užívaním alkoholu, tieto kombinovala s rôznymi liekmi, niekoľkokrát bola hospitalizovaná v Psychiatrickej nemocnici Philippa Pinela; sama sa obávala o jej psychické a fyzické zdravie. Sama a ani jej rodina nevidí dôvod na vysťahovanie sa z predmetných nehnuteľností aj z dôvodu, že do nich investovala nemalé finančné prostriedky. Žalovaný nepreukázal, žeby sa násilne správala k ostatným spoluvlastníkom nehnuteľností. Žalovaný ju sám neodpojil od prívodu k elektrickej energii, ale zámerne a účelovo dňa 12.7.2021 podal žiadosť o odpojenie od dodávky elektrickej energie a len v tej časti, ktorú ona obýva. Nie je pravdou, že ZSD odstúpilo jednostranne od zmluvy. Nevie si predstaviť, akým iným spôsobom by súdu mala preukázať hodnovernosť a pravdivosť svojich tvrdení ako opisom celej udalosti, predložením listín, obavou o pokračovanie protiprávneho konania zo strany žalovaného. Je daná oprávnená obava jej a jej rodiny, že žalovaný bude pokračovať v zámernom odpojení médií. Zo strany vlastníka dochádza k obmedzovaniu základných ľudských potrieb jej a jej rodiny so zdôraznením, že v nehnuteľnostiach žijú aj maloleté deti. Zopakovala, že primárnou ochranou je, aby sa žalovaný zdržal konaní, ktoré by mali priamo alebo nepriamo za následok jej odpojenie od akýchkoľvek médií súvisiacich s bývaním a pripojením k nehnuteľnostiam, najmä odberného miesta elektriny (ZSD), vody (BVS, a.s.), internetu (Slovak Telekom, a.s.), ktoré sú nevyhnutné na bývanie a bytie jej a jej rodiny na nehnuteľnostiach. Zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťami nepovažuje v danej chvíli za primárne vzhľadom k naliehavosti a bezodkladnej ochrane jej práv uvedených v prvej časti návrhu.

6. Odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia pojednávania súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 378 ods. 1, § 379, § 380, § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z.), ďalej len C.s.p.], a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne a právne správne a ako také aj potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p.). Súd prvej inštancie zo žalobkyňou predložených tvrdení, dôkazov, vo vzťahu k nárokom žalobkyne vo veci samej, vyvodil správne skutkové závery a následne vec správne právne posúdil. Správne vyvodil, že žalobkyňou v návrhu na nariadenie neodkladného sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

7. Nariadenie neodkladného opatrenia má charakter provízorného riešenia vzťahov medzi stranami sporu, a preto vyžaduje preukázanie a osvedčenie existencie hmotnoprávneho nároku (pomery, vzťahy) medzi nimi, v súvislosti s ktorým majú byť dočasne upravené ich pomery, ako aj preukázanie naliehavej potreby úpravy právnych pomerov do rozhodnutia súdu vo veci samej, keďže dočasná úprava je odôvodnená iba vtedy, ak existuje dôvodná obava, že jeho nenariadením sa podstatne zhorší právne postavenie žalobcu v spore. Základným predpokladom prípustnosti a dôvodnosti neodkladného opatrenia je tvrdenie a osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi stranami a nevyhnutnosť dočasnej úpravy právnych vzťahov medzi nimi, keď neodkladné opatrenie plní funkciu prostriedku regulujúceho právne vzťahy na obdobie po jeho vydaní a má preto výrazný preventívny zmysel i účinok, ktorý v naliehavých prípadoch môže zamedziť aj vzniku škody alebo inej ujmy a ak k nej došlo, je možné ním zabrániť jej rozširovaniu. Nariadenie neodkladného opatrenia vo všeobecnosti teda predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku), a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy a podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej, úpravy pomerov by bolo právo niektorej strany sporu ohrozené. V každom prípade je však potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako aj osvedčenie, že je tu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

8. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutkový stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme neodkladného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti strán ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

9. V konaní o nariadení neodkladného opatrenia spočíva povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno, výlučne na tom, kto ho navrhuje s tým, že smeruje k osvedčeniu tých procesných a hmotnoprávných skutočností, ktorých pravdepodobnosť môže vyústiť do záveru o legálnosti (potrebe, naliehavosti, primeranosti) nariadenia neodkladného opatrenia. Unesenie dôkazného bremena v tomto konaní teda predpokladá len to, aby žalobca súdu aspoň navrhol dôkazy základného významu pre osvedčenie nároku, ktorý má byť dočasne chránený neodkladným opatrením, ako i dôkazy na osvedčenie naliehavosti, primeranosti a nevyhnutnosti dočasného opatrenia. To však neznamená, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie len na základe tvrdení toho, kto jeho nariadenie navrhuje, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy.

10. Zmyslom neodkladných opatrení je teda úprava pomerov strán sporu, pričom však musí byť poskytnutá ochrana tomu, kto o nariadenie neodkladného opatrenia žiada, ale v rámci ústavných pravidiel aj tomu, proti komu návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. Úprava postupu pri rozhodovaní súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyžaduje, aby navrhovateľ neodkladného opatrenia súdu (aspoň) opísal a osvedčil základné, rozhodujúce, skutočnosti, ktoré odôvodňujú potrebu neodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu, odôvodňujú existenciu práva navrhovateľa, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana; po začatí konania vo veci samej navyše vždy vo viazanosti na konkrétnu prejednávajúcu vec (vec samu). Ochrana ohrozených alebo porušených (ale existujúcich) práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty (čl. 2 ods. 1 C.s.p.).

11. Je notoriou, že pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci skutkový stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 C.s.p.), že súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania (§ 329 ods. 1 veta prvá C.s.p.), že ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú (§ 327 veta za bodkočiarkou C.s.p.).

12.1. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, či žalobcom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha (princíp efektívnosti), či navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 C.s.p.).

12.2. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak jeho navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho práv a oprávnených záujmov, prípade hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. Pri neodkladných opatreniach, ktoré majú zabezpečovací a preventívny charakter, je súd primárne povinný vyhodnotiť, či by úkon, ktorému sa má predísť, nelegitímnym spôsobom sťažil alebo znemožnil ochranu práv a oprávnených záujmov navrhovateľa neodkladného opatrenia v rámci konania vo veci samej. Požadované obmedzenie musí byť primerané a nesmie nad nevyhnutnú mieru limitovať dotknutú osobu, resp. poskytovať navrhovateľovi neodkladného opatrenia neadekvátnu výhodu.

13. V predmetnej právnej veci z obsahu spisu, v tomto štádiu konania, nepochybne nevyplýva potreba dočasne upraviť pomery medzi stranami sporu spôsobom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uvedeným.

13.1. Vo vzťahu k veci samej (negatívna určovacia žaloba) nárok žalobkyne, aby súd žalovanému uložil povinnosť zdržať sa konaní ohľadne odpojenia od jednotlivých médií, v zhode so súdom prvej inštancie, aj odvolací súd dôvodí, že odpojenie žalobkyne od elektrickej energie nemá žiadnu vecnú súvislosť s predmetom sporu vo veci samej, a preto nie je spôsobilé ohroziť/porušiť právo žalobkyne na účinnú súdnu ochranu, ktorej sa na základe určovacej žaloby domáha. Nie je opodstatnené a žiaduce bezodkladne upraviť pomery strán uložením povinnosti žalovanému tak, aby sa zdržal konania majúceho priamo alebo nepriamo za následok odpojenie žalobkyne od odberného miesta elektriny (ZSD) a už vôbec nie je dôvod vyhovieť návrhu v časti týkajúcej sa iných energií, keď k odpojeniu vody a internetu žalovaný doposiaľ žiadne administratívnoprávne kroky nepodnikol, resp. žalobkyňa jeho proaktívne konanie v tomto smere nijako (výzvou alebo iným upovedomením z Bratislavskej vodárenskej spoločnosti, a.s., alebo spoločnosti Slovak Telekom, a.s.) neosvedčila.

13.2. Úspech žalobkyne nemôže privodiť ani ňou navrhované následné uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa nakladania s danými nehnuteľnosťami už len z dôvodu, že žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vôbec neuvádzala, nielo osvedčila, žeby žalovaný plánoval, realizoval, kroky smerujúce k scudzeniu daných nehnuteľností.

14. Nadväzne na všetky vyššie uvedené skutkové a právne dôvody, zákonné zásady, odvolací súd uzatvára, že žalobkyňa síce v žalobe prezentuje svoj hmotnoprávny nárok voči žalovanému, avšak ani len netvrdila, nielo preukázala, povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 137 písm. c/ C.s.p. ako základ pre pokračovanie v konaní vo veci samej. Aj z tohto dôvodu nároky uvádzané v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v tomto štádiu konania, tomu nekorešponujú. Zo spisu nevyplýva nevyhnutnosť potreby dočasnej úpravy právnych pomerov strán sporu do rozhodnutia súdu vo veci samej v rozsahu uvedenom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, existencia dôvodnej obavy, že nenariadením neodkladného opatrenia sa zhorší právne postavenie žalobkyne v spore. Odvolací súd, v zhode so súdom prvej inštancie, má za to, že existujú pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy navrhovaným znením; teda že vyhovením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia by nebol zachovaný princíp právnej istoty, princíp opodstatnenosti, princíp efektívnosti, princíp proporcionality.

15. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je dostatočne odôvodnené, vyplýva z neho, čoho sa žalobkyňa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha, prečo súd jej návrhu nevyhovel s odkazom na preukázané rozhodujúce právne skutočnosti a právne dôvody. Zhrnúc všetky vyššie uvedené právne skutočnosti vo vzťahu k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení potom tvrdenia žalobkyne zostali neosvedčené; tieto nenapíňajú hypotézu ustanovenia § 325 C.s.p.

16. V neposlednom rade a pre úplnosť odvolací súd uvádza, že žalobkyňou zvolené odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. e/, f/, g/, h/ C.s.p.) neboli spôsobilé privodiť jej úspech v odvolacom konaní. Totiž o tieto odvolacie dôvody, všeobecne zákonodarcom vymedzené a dovolené každému odvolateľovi neoprela o žiadne konkrétne skutočnosti existujúce (len) v predmetnej právnej veci.

17. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).